ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

ενάντια στα γρανάζια της εκπαιδευτικής μηχανής

ΤΕΥΧΟΣ 15, ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2015

epipros.blogspot.gr

βελτιώνονται οι φράχτες
βελτιώνονται και οι άλτες

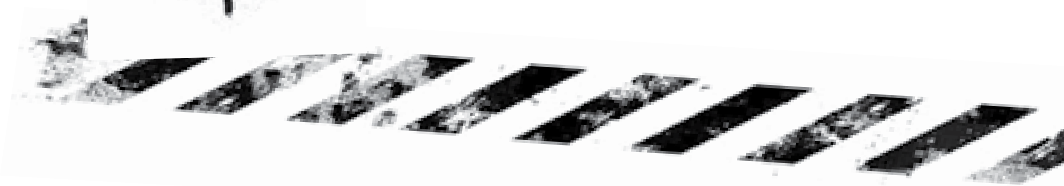

ενάντια στους φράχτες που μας επιβάλλουν
όσοι και όσες εξουσιάζουν τις ζωές μας

Ο ΕΠΙΘΕΤΙΚΌΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΌΣ

ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕΙ: καθηγητές, τάξεις, βαθμούς, κουδούνια, γονείς, μαθήματα, καριέρα, συλλόγους, κηδεμόνες, απουσιολόγια, προσευχή, πειθαρχία, μάθετε-ξεχάστε την οριστική, την υποτακτική τις προσταγές της σχολικής καθημερινότητας, τις ιεραρχίες, τον ρατσισμό, τον σεξισμό και κάθε είδους καταπίεση

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* κυκλοφορεί, ελεύθερα χωρίς αντίτιμο, χέρι με χέρι στους δρόμους του Ιλίου, των Αγίων Αναργύρων, του Καματερού και της Πετρούπολης.

Καθηγητές/τριες
-ανώτεροι/ες,
μαθητές/τριες
-κατώτεροι/ες.
Μαθητές-καλοί,
μαθητές-κακοί.
Κορίτσια -αγόρια.
Βαθμοί, αξιολογήσεις,
τεστ, τιμωρίες,
ποινολόγιο.
Επιτήρηση, γονείς,
απουσιολόγιο.
Έλεγχος. Υποχρεώσεις.
Πειθαρχία.
Ανταγωνισμός.

ασκήσεις καθημερινής υποταγής

Αυτές οι λέξεις περιγράφουν σε ένα μεγάλο βαθμό την καθημερινότητα των μαθητών και των μαθητριών. Και δεν μας κάνει εντύπωση. Το **σχολείο δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένας θεσμός καταπίεσης, υποταγής αλλά και εξοικείωσης με τις έννοιες αυτές.** Μεταδίδει γνώσεις φιλτραρισμένες από τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις των από πάνω ώστε να δημιουργεί στρεβλώσεις και να αναπαράγει τον κόσμο των διαχωρισμών, των εθνών, των ανισοτήτων, των συνόρων, του σεξισμού, του ρατσισμού, της εκμετάλλευσης. Καθημερινές ασκήσεις υποταγής...

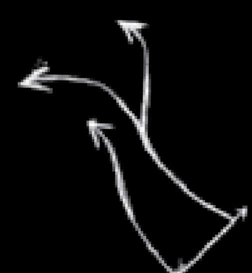
Το σχολείο είναι μια πρόβα τζενεράλε της υπόλοιπης ζωής μας.

Να σταθούμε απέναντι σε κάθε μηχανισμό παραγωγής πειθήνιων υπηκόων, να πάρουμε στα χέρια μας τη γνώση. Ενάντια σε αυθεντίες, διαχωρισμούς, αντίτιμο, πειθαρχία και κάθε είδους καταπίεση, να μοιραστούμε τη γνώση με ισότητα και αλληλεγγύη.

αντιλεξικό

Φιλανθρωπία (η): ουσιαστικό. Είναι η «εξιλέωση» των πλουσίων για τα δεινά που, πρώτα, έχουν προκαλέσει στους φτωχούς. **Προϋποθέτει ότι αυτός/η που την προσφέρει βρίσκεται σε ισχυρότερη οικονομική θέση σε σχέση με αυτόν/ή που τη δέχεται. Θεσμοθετεί την ανισότητα και τη διαχειρίζεται. Αποτελεί ηρεμιστικό μέσο στη διακυβέρνηση των καταπιεσμένων.** Στους φιλάνθρωπους επιφέρει φοροελαφρύνσεις καθώς και συναισθήματα ανωτερότητας και οίκτου. Δημοφιλές παράδειγμα η Μαριάννα Βαρδινογιάννη: ενώ τα καράβια της μεταφέρουν προϊόντα λεηλατημένης γης, μοιράζει χάδια σε παιδιά που πεθαίνουν από την πείνα.

Αλληλεγγύη (η): ουσιαστικότερο. **Σχέση που φτιάχνουμε όλες/οι εμείς οι από κάτω, στην οποία αντιμετωπίζουμε ο ένας την άλλη ως ίσο προς ίση.** Επιλογή με την οποία οργανωνόμαστε οριζόντια και προετοιμάζουμε την αντεπίθεση στους από πάνω. Επιλογή που δεν την κάνουμε από λύπηση αλλά από ταξική συνείδηση: **γιατί ξέρουμε ότι μας ενώνουν η καταπίεση και οι ολοένα χειρότεροι όροι ζωής που μας επιβάλλουν οι κυρίαρχοι.** Επιλογή που μας συνδέει γιατί βλέπουμε και **ξέρουμε ότι η υποτίμηση των ζωών των άλλων είναι κομμάτι από την υποτίμηση της δικής μας ζωής.**

Έθνος (το): Έννοια που μας χωρίζει και μας κάνει εχθρούς με όσους γεννήθηκαν αλλού και όχι με τους από πάνω, που είναι ο πραγματικός εχθρός. Καταπραΰνει τις αντιθέσεις των εργατών με τα αφεντικά, τοποθετεί τα συμφέροντά τους κάτω από την ίδια σημαία και ενίοτε στέλνει τους πρώτους να σκοτωθούν μεταξύ τους προς χάριν των δεύτερων.

Και επειδή όλοι/ες ζούμε σε έναν κόσμο με διαχωρισμούς, με υποταγή, με σύνορα και έθνη το ζήτημα των μεταναστών και προσφύγων δεν αφορά μόνο εκείνους/ες. Είμαστε όλοι/ες αποδέκτες των κυρίαρχων πολιτικών που εξουσιάζουν τις ζωές μας. Η υποτίμηση του «ξένου», του «άλλου» είναι και δική μας υποτίμηση. Η πραγματικότητά τους είναι και δική μας. Η αλληλεγγύη μας στους μετανάστες και τους πρόσφυγες δεν μεταφράζεται σε like και retweet. Ούτε εκφράζεται μόνο με ρούχα και τρόφιμα. Δεν τους/τις λυπόμαστε. Δεν είμαστε ανθρωπιστές ούτε φιλάνθρωποι. Για τους καταπιεσμένους/ες, η φιλανθρωπία -ακριβώς επειδή εμπεριέχει την έννοια της ανισότητας- είναι μια αυταπάτη. Στεκόμαστε δίπλα στους μετανάστες, μαζί τους, με όπλο μας την αλληλεγγύη, ίσοι προς ίσες. Για έναν κόσμο χωρίς σύνορα, φράχτες και κράτη.

> «Ο ύπατος αρμοστής του ΟΗΕ, Α. Γκουτέρες, συναντήθηκε με τον Α. Τσίπρα και τόνισε ότι δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί η προσφυγική κρίση, χωρίς ανθρωπιά»

λεκτικά... ...παιχνίδια εξουσίας

Πράγματι, από τις κατασταλτικές επιχειρήσεις κατά των μεταναστών, στις οποίες μας είχαν συνηθίσει τόσα χρόνια, ω! εκ του θαύματος, το ελληνικό κράτος, συντασσόμενο πιστά με τις ευρωπαϊκές κατευθύνσεις, γίνεται προπύργιο του «ευρωπαϊκού παραδείσου», ξεχειλίζοντας από ανθρωπισμό και φιλανθρωπία!
Η νέα αυτή διαχείριση δεν αφορά –φυσικά- το σύνολο των μεταναστών/τριών και προσφύγων. Ο θεσμικά παραγόμενος ανθρωπισμός χτίζεται πάνω στους κυρίαρχους διαχωρισμούς, απλώνοντας τη «χείρα βοηθείας» του μονάχα σε όσους/ες καλύπτονται **από το νομικό καθεστώς του πρόσφυγα, ενώ ταυτόχρονα ήδη «δείχνει τα δόντια του» σε όλους/ες εκείνους/ες που δεν εντάσσονται σε αυτό.** Από κοντά και η μιντιακή προπαγάνδα συνεπικουρεί στο «φιλάνθρωπο έργο», αναδεικνύοντας την εικόνα του «**καλού σύρου πρόσφυγα,** του καθαρού, αξιοπρεπούς και ευκατάστατου» υπογραμμίζοντας (μάλλον όχι και τόσο σιωπηρά) την **αντίθεση με τους «εξαθλιωμένους, απελπισμένους,** κινδύνους για τη δημόσια υγεία, τάξη και ασφάλεια» υπόλοιπους/ες μετανάστες/τριες. (βλ. «λαθρομετανάστες» μέχρι πρότινος, για να μην ξεχνιόμαστε!).

«Από την μεριά του ο πρωθυπουργός δήλωσε ότι πλέον είναι ξεκάθαρη η διαφορά μεταξύ προσφύγων και μεταναστών»

Είναι ακριβώς η πολιτική αυτή που δημιουργεί διαχωρισμούς όχι μόνο σε επίπεδο εθνοτήτων (έλληνες – ξένοι), **αλλά και διαχωρισμούς στους ίδιους τους από τα κάτω, σε νόμιμους, χρήζοντες βοήθειας πρόσφυγες και παράνομους μετανάστες.** Είναι ακριβώς αυτό το επικοινωνιακό και πολιτικό «παιχνίδι» που προλειαίνει το έδαφος για ακόμα μεγαλύτερης οξύτητας επιθετική διαχείριση των μεταναστών/τριών που μένουν στο περιθώριο των διεθνών συνθηκών και θα αναγκαστούν να ξεχειμωνιάσουν στον «ελληνικό παράδεισο». Είναι ήδη άλλωστε γνωστό ότι η ΕΕ σχεδιάζει εκ νέου τις επαναπροωθήσεις των παράνομων μεταναστών/τριών, **ενώ οι ίδιοι οι χώροι φιλοξενίας γνωρίζουμε πόσο εύκολα τυλίγονται με φράχτες και συρματοπλέγματα, φρουρούνται από μπάτσους, και θέτουν στην αφάνεια και αορατότητα όποιον/α κρίνεται ότι περισσεύει.**
Για εμάς είναι ξεκάθαρο πως οι όποιοι διαχωρισμοί της εξουσίας είναι επίπλαστοι και επιμένουμε να μην αντιμετωπίζουμε διαφορετικά πρόσφυγες και μετανάστες.

Απέναντι στον θεσμικό ανθρωπισμό, απέναντι στα κράτη, τα έθνη και τα σύνορα, η αλληλεγγύη μας στους μετανάστες/τριες είναι δεδομένη, ίσες προς ίσους.

Στο περιθώριο της πυρετώδους προετοιμασίας για τις πανελλαδικές εξετάσεις, οι μαθητές της γ' λυκείου θα διδάσκονται από την φετινή χρονιά και ιστορία κοινωνικών επιστημών –φιλόδοξος τίτλος για ένα μάθημα, που απ' ό,τι φαίνεται, θα μπορούσε να ονομάζεται και «εισαγωγή στην κυρίαρχη προπαγάνδα».
Διαβάζουμε στο αντίστοιχο βιβλίο:

«Η εμφάνιση μορφών οργανωμένου εγκλήματος αλλά και η ραγδαία και ανεξέλεγκτη αύξηση των λαθρομεταναστών και των οικονομικών μεταναστών δημιουργούν σοβαρά προβλήματα ασφάλειας στην ελληνική κοινωνία.»

Και βρισκόμαστε σε αμηχανία ως προς το τι να πρωτοσχολιάσουμε:
Ότι οι φωστήρες των κοινωνικών επιστημών παρουσιάζουν την αύξηση της εγκληματικότητας ως απότοκο της μετανάστευσης;
Ότι ένα βιβλίο που θέλει να αποκαλείται ιστορία των κοινωνικών επιστημών, **αφήνει ηθελημένα στην απέξω την ευρέως αποδεκτή θεωρία ότι η**

«λαθρομετανάστες»...

μετανάστες που δουλεύουν σε χωράφια με φράουλες

**«εγκληματικότητα» συνδέεται άρρηκτα με την κοινωνική πραγματικότητα, τις συνθήκες διαβίωσης και τις αντιθέσεις που βιώνει ένας πληθυσμός;
'Οτι η ίδια η έννοια της εγκληματικότητας είναι μια κατασκευή** που τα τελευταία χρόνια όλο και διευρύνεται ώστε να περιλάβει κάθε αντιστεκόμενο και αγωνιζόμενο κομμάτι της κοινωνίας;
Το ότι υπάρχει μια «ελληνική κοινωνία που διακρίνεται για τις ανθρωπιστικές της αξίες, την ανεκτικότητα και την αλληλεγγύη της» είναι κάτι που ηχεί σαν ανέκδοτο στα αυτιά των μεταναστών αλλά και όσων ντόπιων έχουν μάτια, μυαλό, καρδιά και μνήμη. Αν υπάρχει αυτό, **τότε**

τί είναι οι μανωλάδες, η φασιστική και αστυνομική βία κατά των μεταναστών, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα ρατσιστικά σχόλια που ακούς παντού γύρω σου;
Και ο πρόσφατος φτηνός ανθρωπισμός στους σύρους πρόσφυγες, όλων αυτών -ακόμα και αυτών που εδώ και 2 δεκαετίες απαξιώνουν και στοχοποιούν τους μετανάστες, όπως τα ΜΜΕ- δεν είναι ένα ξέπλυμα του διάχυτου και οργανωμένου ρατσισμού;
Το βιβλίο, ακόμα, λέει:

«Από την άλλη πλευρά όμως, το πρόβλημα των λαθρομεταναστών, των οικονομικών μεταναστών, των πολιτικών προσφύγων είναι στην ουσία πρόβλημα ελεγχόμενης ενσωμάτωσης ενός τουλάχιστον τμήματος αυτών στην όλη οικονομική δομή, στο σύγχρονο καταμερισμό εργασίας.»

Ότι δηλαδή, το ζητούμενο είναι η «ενσωμάτωση» των μεταναστών; Η ενσωμάτωση αναγνωρίζει ότι υπάρχει ένα ενιαίο κοινωνικό σώμα με κοινές αξίες -ποιο θα ήταν αυτό για την ελληνική κοινωνία; μήπως το τρίπτυχο «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», όπου «θρησκεία» ο ορθόδοξος χριστιανισμός;
Και αυτή η ενσωμάτωση δεν υπονομεύει κάθε έννοια διαφορετικότητας και ανεκτικότητας;
Ότι αναγνωρίζεται και φυσικ**οποιείται η γκετοποίηση των μεταναστών, ενώ οι ίδιοι παρουσιάζονται ως η**

...σε βιβλίο της γ' λυκείου;

τα «καταλύματα» που διαθέτουν τα αφεντικά της Μανωλάδας στους μετανάστες εργάτες

αιτία της υποβάθμισης των περιοχών που ζουν –αλήθεια τι θα πει υποβάθμιση και ποια είναι η αναβάθμιση; Τα εμπορικά κέντρα και οι λευκοί –σαν του ψυχιατρείου- τοίχοι; Ότι ο όρος λαθρομετανάστης είναι άκρως προσβλητικός και δημιουργεί διαχωρισμούς όχι μόνο ανάμεσα στους «νόμιμους» κατοίκους και στους μετανάστες αλλά και ανάμεσα στους ίδιους τους μετανάστες, αφού αναγνωρίζει τους «καλούς νόμιμους» και τους «κακούς λαθραίους»;

Οι ίδιες οι κοινωνικές επιστήμες άλλωστε, όσο κι αν προσπαθούν να παρουσιαστούν ως αντικειμενική παρατήρηση και καταγραφή της κοινωνικής πραγματικότητας, δεν μπορούν παρά να τεθούν στην υπηρεσία της κυριαρχίας, όπως κάθε άλλη επιστήμη. Έτσι, οι κοινωνικές επιστήμες δεν φτάνουν στην αναζήτηση των πραγματικών αιτιών που δημιουργούν τα διάφορα κοινωνικά προβλήματα (αφού αυτό θα σήμαινε και αμφισβήτηση του κυρίαρχου μοντέλου κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης), ενώ ο ίδιος ο χαρακτηρισμός μια κατάστασης ως πρόβλημα γίνεται από την κυριαρχία και δεν αμφισβητείται από τις κοινωνικές επιστήμες. Στο συγκεκριμένο παράδειγμα, οι κοινωνικές επιστήμες δεν αμφισβητούν την κυρίαρχη αφήγηση ότι οι μετανάστες είναι πρόβλημα, αλλά προσπαθούν να αναζητήσουν τρόπους για την "ενσωμάτωσή" τους στην ελληνική κοινωνία (επίσης ζητούμενο για την κυριαρχία και όχι επιθυμία των ίδιων των μεταναστών).

Αναμένουμε ότι η φιλάνθρωπη κυβέρνηση σύριζα-ανέλ σύντομα θα βρει τον χρόνο, μεταξύ εγκαινίων νέων στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών και προσφύγων, και δηλώσεων στα μμε για το πόσο «κρίμα» είναι που η οικονομική κρίση δεν επιτρέπει η ελλάδα να «φιλοξενήσει» άλλους μετανάστες, να «διορθώσει» τον όρο λαθρομετανάστες, σε μία ακόμη άσκηση ανθρωπισμού και ευαισθησίας. Αυτό όμως που η υποκρισία των κυβερνώντων δεν θα θίξει είναι το πόσο περιεκτικό είναι το εν λόγω βιβλίο, αφού σε μόλις λίγες προτάσεις συμπυκνώνει με τον πλέον εύστοχο τρόπο ένα ευρύτατο φάσμα φασίζουσων κοινωνικών νοοτροπιών.

ΑΝΤΙΜΑΘΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

<u>άσκηση για το σπίτι:</u>

Τραγουδήστε 2 φορές το παρακάτω τραγούδι. Η περίοδος των προβών έχει τελειώσει. Αφού μάθετε τους στίχους απέξω, εφαρμόστε τους τουλάχιστον 3 φορές την εβδομάδα.

Ντύσου πρόχειρα

και παρ' το ρόπαλό σου

δείρε τον φασίστα

που ζει στον όροφό σου

και έλα πάρε με αγκαλιά

μια αντιφά βραδιά.

"Η εξέγερση δεν έχει κουμπί να τη σταματήσεις. Στις πιο αποτελεσματικές της στιγμές, είναι κάτι που απαιτεί προσοχή, απαιτεί μια απόφαση."

«Στην Βαλτιμόρη και σε άλλες πόλεις των ΗΠΑ σήμερα, ειρήνη σημαίνει να αφήσουμε τα πράγματα να γίνουν όπως πριν. Ειρήνη σημαίνει να ευχόμαστε ότι μπορούμε να τα πάμε όλοι καλά μεταξύ μας. [...]Αλλά αν μάθαμε κάτι τις προηγούμενες δεκαετίες είναι ότι η ανοχή, η κοινωνική ενσωμάτωση και το να γιορτάζουμε τη διαφορετικότητα δεν μας παν πουθενά' τις περισσότερες φορές συγκαλύπτουν και παραβλέπουν αντιθέσεις.[...] Το να ανέχεσαι μια "κουλτούρα" ή ένα "τρόπο ζωής" σημαίνει να αντιμετωπίζεις τα υποκείμενα ως δεδομένα και να αρνείσαι να διερευνήσεις τις τρέχουσες διαδικασίες εκμετάλλευσης στις οποίες δομούνται τα υποκείμενα και τις ιστορίες που δημιούργησαν. Γι' αυτό η μη - βία και η ανεκτικότητα είναι στην περίπτωση της Βαλτιμόρης ξεκάθαρα αντιδραστικές: αποπολιτικοποιούν τον αγώνα και ψάχνουν τη λύση του. Είναι το ισοδύναμο του να καλείς σε παρέλαση αμνησίας ενώ πέφτουν ακόμα βόμβες πάνω από τα κεφάλια μας.»

KeyMacFarlane, απόσπασμα από το κείμενο «Καμία ζωή δε μετράει», από τη μπροσούρα «Βαλτιμόρη»

QUIZ

Βρες τις ομοιότητες...

μαθητές-εργάτες
κουδούνι-διάλειμμα
σχόλασμα
διευθυντές
καθηγητές-επιστάτες
ύλη-στόχοι
πειθαρχία
βαθμοί-αξιολόγηση

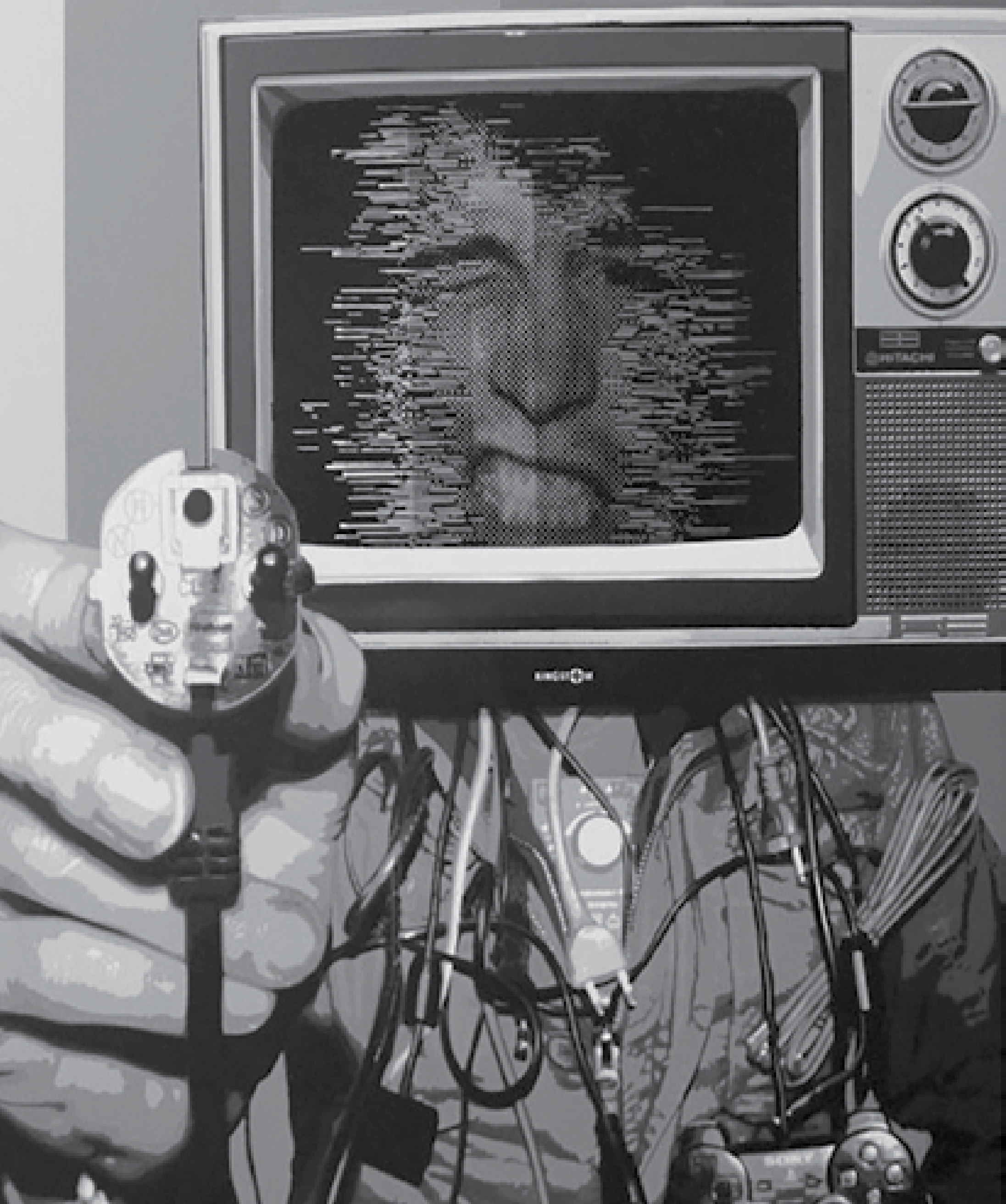
...και κέρδισε τη θέση σου στον αγώνα ενάντια σε μια ζωή-αγγαρεία

Το σύγχρονο σχολείο δημιουργήθηκε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση των εργοστασίων, όπως αυτά δημιουργήθηκαν μετά τη βιομηχανική επανάσταση. Μετεξελίχθηκε μαζί με το εργοστάσιο και μοιάζει πολύ με ένα τέτοιο.
Ενάντια στα σχέδια κράτους και αφεντικών, να δημιουργήσουμε εμείς, οι από κάτω, τους τρόπους και τους τόπους για να μοιραστούμε, ισότιμα και αυτοοργανωμένα, τη συλλογική μας γνώση. **Ενάντια σε κάθε είδους εξουσία, να σπάσουμε τα γρανάζια της εκπαιδευτικής μηχανής!**

Πειθαρχία τέλος, ζωή μαγική!

ερώτηση κρίσεως:

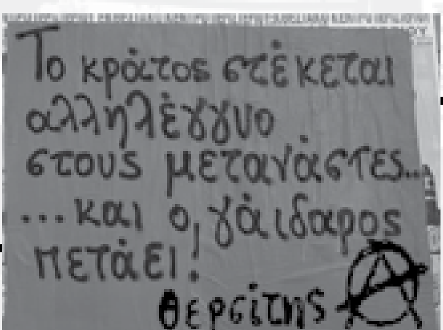
ΕΓΧΡΩΜΗ T.V., ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΗ ΖΩΗ;

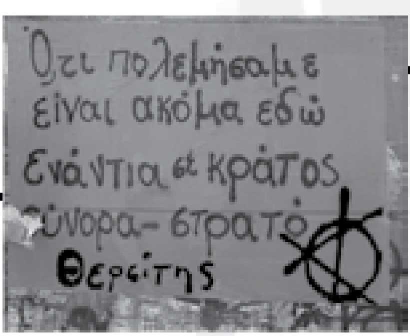
ΑΝΤΙΜΑΘΗΜΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Λαθεμένο μού φαινόταν πάντα τ' όνομα που μας δίναν:
«Μετανάστες».
Θα πει, κείνοι που αφήσαν την πατρίδα τους. Εμείς, ωστόσο,
δε φύγαμε γιατί το θέλαμε,
λεύτερα να διαλέξουμε μιαν άλλη γη. Ούτε
και σε μιαν άλλη χώρα μπήκαμε
να μείνουμε για πάντα εκεί, αν γινόταν.
Εμείς φύγαμε στα κρυφά. Μας κυνηγήσαν, μας προγράψανε.
Κι η χώρα που μας δέχτηκε, σπίτι δε θα 'ναι, μα εξορία.
Έτσι, απομένουμε δω πέρα, ασύχαστοι, όσο μπορούμε πιο κοντά
στα σύνορα,
προσμένοντας του γυρισμού τη μέρα, καραδοκώντας το παραμικρό
σημάδι αλλαγής στην άλλην όχθη, πνίγοντας μ' ερωτήσεις
κάθε νεοφερμένο, χωρίς τίποτα να ξεχνάμε, τίποτα
ν' απαρνιόμαστε,
χωρίς να συχωράμε τίποτ' απ' όσα έγιναν, τίποτα δε συχωράμε.
Α, δε μας ξεγελάει τούτη η τριγύρω σιωπή! Ακούμε ίσαμ' εδώ
τα ουρλιαχτά που αντιλαλούν απ' τα στρατόπεδά τους. Εμείς
οι ίδιοι
μοιάζουμε των εγκλημάτων τους απόηχος, που κατάφερε
τα σύνορα να δρασκελίσει. Ο καθένας μας,
περπατώντας μες στο πλήθος με παπούτσια ξεσκισμένα,
μαρτυράει την ντροπή που τη χώρα μας μολεύει.
Όμως κανένας μας
δε θα μείνει εδώ. Η τελευταία λέξη
δεν ειπώθηκε ακόμα.

Μπ. Μπρεχτ

χαρτοπανό από τη δράση αντιπληροφόρησης του Θερσίτη για την αλληλεγγύη σε πρόσφυγες & μετανάστες/τριες σε Ίλιον & Άγ. Ανάργυρους

27/11

ΒΡΑΔΙΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ:

προβολή ταινίας "Persepolis", 8:00μμ στον θερσίτη

και κάθε παρασκευή από τις 8:00μμ,
ο χώρος του θερσίτη θα είναι
ανοιχτός για προβολές, συζητήσεις
και χαλαρές συναντήσεις

ΘΕΡΣΙΤΗΣ

χώρος ραδιουργίας και ανατροπής, Νέστορος και
Ευαγγελιστρίας, Ίλιον, thersitis.espiv.net